

производство и сбыт, на предприятии данный показатель составляет 23724 руб. [4].

По результатам расчетов можно сделать следующие выводы. Предлагаемый проект экономически целесообразен. Дополнительные капиталовложения составят 10887 руб. В результате уменьшения издержек на проведение условного ремонта годовая экономия составит 11076 руб. Капитальные вложения окупятся за 0,98 года.

Литература.

1. Белорусский национальный образовательный портал. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.edu.by>
2. Сельское хозяйство Республики Беларусь: статистический сборник. – Минск : Национальный статистический комитет, 2016. – 318 с.
3. Герасимова В.И. Анализ хозяйственной деятельности: курс лекций / В.И. Герасимова, Г.А. Харевиц. – Минск: 2009. – 380 с.
4. Лециловский П.В. Экономика предприятий агропромышленного комплекса / П.В. Лециловский. – Минск.: УМЦ Минсельхозпрода, 2011. – 487 с.
5. Сельское хозяйство Республики Беларусь: статистический сборник. – Минск : Национальный статистический комитет, 2016. – 318 с.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

***РОМАНАШЕНКО М.О., РОМАНАШЕНКО І.О., СТУДЕНТКИ*,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Міжнародні економічні відносини – система господарських відносин між країнами світу. Найважливішими формами М.е.в. (світоспогосдарських зв'язків) є міжнародна торгівля, міграція робочої сили, вивіз капіталу, міжнародні фінансово-кредитні, валютні відносини тощо [5].

Становлення і розвиток зумовлені появою низки передумов як на національному, так і на міжнародному рівнях.

До передумов міжнародного рівня належать:

- нерівномірність розподілу факторів виробництва;
- усвідомленість нації в розвитку і удосконаленні економічних переваг і їх місця в формуванні міжнародних економічних відносин;

* Науковий керівник – Краснофурцький О.О., д.е.н., професор

– створення розвинутої інфраструктури зовнішньоекономічних зв'язків [6].

Формування міжнародних економічних відносин завжди відбувалося під впливом певних дій і факторів. В сучасних умовах такими факторами слід вважати:

- постійне і стійке збільшення обсягів і асортименту товарного обміну;
- розширення сфери дій і функцій світового фінансового ринку;
- пошук шляхів подолання негативних наслідків глобальних проблем;
- лібералізація національної і міжнародної політики;
- зміни в системі міжнародного поділу праці;
- зростання значення міжнародних корпорацій;
- створення і постійне удосконалення системи світового і регіонального регулювання міжнародних економічних відносин;
- формування всесвітньої інфраструктури міжнародних економічних відносин.

Усі суб'єкти світової економіки взаємодіють між собою через систему міжнародних економічних відносин, що на практиці утворюють механізм функціонування світового господарства. Міжнародні економічні відносини і світове господарство знаходяться в тісному логічному й історичному взаємозв'язку.

Як складова частина світового господарства сучасні міжнародні економічні відносини являють собою систему відносин економічного взаємозв'язку і взаємозалежності національних господарств [4].

З цього боку, міжнародні економічні відносини відображають ринковий характер національних економік. Особливостями міжнародних економічних відносин як сфери розвинутого ринкового господарства є:

- економічне відокремлення учасників на базі світового поділу праці й національних меж;
- міжнародний обмін факторами і результатами виробництва, що призвів до створення і функціонування світових ринків товарів, послуг, капіталів, робочої сили, технологій тощо;
- дія законів попиту, пропозиції, вільного ціноутворення;
- конкурентна боротьба продавців, покупців, товарів і послуг;
- схильність монополізації до концентрації виробництва і збуту [2].

Міжнародні економічні відносини на макrorівні – це форми і засоби зв'язків національних економік у світовому господарстві: зовнішня торгівля, міжнародна міграція факторів виробництва тощо.

Міжнародні економічні відносини на мікрорівні – це особлива сфера діяльності національних економічних одиниць, орієнтована на зовнішньоекономічні зв'язки, заснована на міжнародному поділі праці. З позиції національних виробників і споживачів міжнародні економічні відносини розуміються як експорт, імпорт, реекспорт, реімпорт товарів, послуг, капіталів, технологій, міжнародна кооперація тощо [1].

Подібне розмежування змісту і суб'єктів міжнародних економічних відносин на макро- і мікрорівнях дозволяє об'єднати різні точки зору на форми міжнародних економічних відносин і виділити такі:

- міжнародна торгівля товарами і послугами;
- міжнародне виробниче і науково-технічне співробітництво, включаючи й обмін технологіями;
- міжнародні валютно-кредитні і фінансові відносини;
- міжнародна міграція робочої сили.

Об'єктами сучасних міжнародних економічних відносин є:

- товари в матеріальній формі (сировинні й продовольчі, готові вироби, продукція обробної промисловості, машинотехнічна продукція);
- послуги (міжнародні інжиніринг, консалтинг, аудит, лізинг, туризм, транспортування, розрахунки тощо);
- технології (патентні й безпатентні ліцензії, товарні знаки);
- капітал (прямі й портфельні закордонні інвестиції, міжнародний кредит);
- робоча сила [3].

Однією з особливостей сучасних міжнародних економічних відносин є інтернаціоналізація господарського життя. Вона має два рівні; мікрорівень і макрорівень.

На мікрорівні інтернаціоналізація являє собою процес залучення фірми до міжнародних операцій, якому притаманний переважно стадійний характер. Зазвичай відрізняють три основні етапи:

- початковий;
- локальної ринкової експансії,
- транснаціональний.

Для кожного етапу характерними є не лише специфіка завдань і значущість зарубіжної діяльності, а й відмінності в орієнтації вищого менеджменту.

На макрорівні інтернаціоналізація полягає в розширенні та поглибленні світогосподарських зв'язків за рахунок підвищення міжнародної мобільності факторів і результатів виробництва.

Зростаюча глобалізація світової економіки, ускладнення і взаємопереплетення господарських процесів спонукають до пошуків нових шляхів і засобів щодо збереження національних інтересів на світовому ринку, посилення міжфірмової та міждержавної конкурентної боротьби за ринки збуту і джерела сировини обумовлює необхідність кооперації як фінансових, так і виробничих зусиль територіально суміжних країн, що дає можливість заощаджувати на митних зборах, уникати додаткових витрат виробництва.

Саме тому в умовах ринкової трансформації економіки посилюється увага до сфери міжнародних економічних відносин як до системи господарських зв'язків між національними економіками окремих країн, відповідними суб'єктами господарювання, як до особливої форми діяльності, що базується на міжнародному поділі праці.

Література.

1. Горбач Л. Міжнародні економічні відносини : [Підручник] / Л.Горбач, О.Плотніков. – К. : Кондор, 2005.
2. Дахно І. Міжнародна економіка : [Навчальний посібник] / І. Дахно, Ю. Бовтрук; Міжнар. акад. управл. персонал. – К. : МАУП, 2002.
3. Економічна теорія : [Підручник] / В.М. Тарасевич, В.В. Білоцерківець, С.П. Горобець, О.В. Давидов та ін.; за ред. В.М. Тарасевича; М-во освіти і науки України, Нац. металургійна акад. України. – К. : Центр навчальної літератури, 2006.
4. Козик В.В. Міжнародні економічні відносини: [Навчальний посібник] / В.В. Козик, Л.А. Панкова, Н.В. Даниленко. – К. : Знання-Прес, 2002.
5. Міжнародні економічні відносини [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.studentbooks.com.ua/content/view/36/39/>
6. Международные экономические отношения: [Учебник] / Под ред. проф. В.Е. Рыбалкина. – М., 2004.